

הקברניט

לחן: עממי

עם ליל חורפי האור גישש ברטט
נשמע חירוק העוגן המורד
הים השחיר. אדם אמר בשקט:
"עוד שתי סירות ואנו שוב בדד"

שם ישאר אחד הקפיטנים
וימאים, שלושה הם במספר
אמר להם: נפליגה שוב אי אנה
אור כוכב דולק מעל הכפר

לים תהום. לים מרחב אין חקר
ומישברים יכו על הצוקים,
אך הוא זכר מולדת מתרחקת
מפרשי ספינה בלתי חוקית

פשוט היה, בלי כוכבים וסרט

חזו חשוף, עיניים לו תכולות
לו ידידים היו אי במחותרת
ידידים רבצו על החולות

אך "שלוש עשרה" ושוב מתוך הליל
נרים כוסות לעוגן ודגלים.
הם יעגנו לאור היום, חבריא
תתרונו שירת המעפילים

עד אז דומם, המשוטים נרימה
הקברניט - הליל עלט רב...
הקברניט מוסר שלום לך, אמא
הנה הוא שוב מפליג למערב

יום יבוא אחים ונחזורה

מילים : חיים גורי

לחן : עממי

יום יבוא, אחים, נחזורה,

יפרחו דגלים על תורן,

אז נריע, חבריא, כי בא.

בני, בני "ספיץ" יתן אז,

ערפל עב יעטנו

ועשן תסלסל ארובה.

מפוחית תדריב אז זמר,

נתיבות חיו עד גמר

ומלח יחייך מסיפון.

אז ניזכור את "חנה סנש"

עת עם חבל העלינו -

ולילות סערה וטייפון.

צי עיברי ישוט, חבריא,

ולאור שמי צהריים -

זה יהא כבכל ארץ ועם.

וקיבוץ עיברי על רכס

ופקידו של בית המכס

יחייכו בניפנוף כובעם.

עם הליל ספינה

מילים: חיים גורי
לחן: עממי

עם הליל ספינה מפלגת
כוכבים אספו אורם.
קברניט ניצב להגה
ועיניו לים.

שם חוף ים רחוק ניגלה לי,
צי אויב ניצב מולי
וספינה "בלתי ליגלית"
שטה בגלים.

קרב יהי, פלדה ונחשת! -
לב ספן דומם ירעד.
שם אחיו בחול וחושך
עם מיקלע ביד

נְשׁוּטָה, נְשׁוּטָה
מלים: חיים גורי

נְשׁוּטָה, נְשׁוּטָה, סחור סחרטק לו
יְלָדֵי הָאוֹר
גִּלְיָם וְכוֹכָבֵי וָרֵם נוֹשְׁבֵת
סִלְקָה יוֹרֵד.

עוֹד נְהַדְלָה, שׁוֹב נְהַדְלָה
וְהָרֵם תִּלְעַשׂ הַזֶּמֶה
וְשִׁירִים יַעֲבֹד מִסָּפֵחַ וּמִתְנַן
עוֹד נְהַדְרֵן נְשִׁיכָה נְהָם.

נְשׁוּטָה, מְכַבְּא, נְכָר יַעֲמֵג
בְּרֵם טָרָה
זָרִים בְּכִימָה, אֵינָה טִפְיִנְתָּה?
אֵלֶּי סָגוּרָה.

עוֹד נְהַדְלָה, שׁוֹב נְהַדְלָה...

שיר הקברניט
נסח עברי: חיים גורי

עם ליל תרפי האור גשש בקטט
ושנע מרסק הענן המורד.
לעם השמיר. אדם אמר בשקט:
"עוד שתי סירות ואנו שוב בנד".

שם ישאר אסד הפויטנים
ונמאים, שלשה הם במקפר.
אמר להם: "נפלינו שוב אז אנה
אור פוכב דולק מעל הקפר".

לעם תהום, לעם מרוב אין סקר.
תושבים יכו על הצופים.
אך הוא זמר מולדת מתרחקת,
ספרשי ספינה בלתי נקוית.

פשיט נזה, בלי פוככים וקרט,
קוז קשויו, עינים לו תכלות.
לו ידדים היו אי-במחוקרת,
ידיים נכצו על החולות.

אך "שליש עשנה" ושוב מתוך הזיל
נרים פוסות לענן ונדנלים.
הם יעגו לאור היום, תכנא,
תחרונו שיכת המנפילים.

עד אז דוקם, המשוטים נרימה
הקברניט - הזיל עלט כב...
הקברניט מוסר שלום לך אפא,
הנה הוא שוב ספליג למערכ.

זמור לספינה (שקיעה נגה)

סילים : חיים פ חפר

שקיעה נגה, הים אוךד בוערעכט,
תווערע גרוכה;
הרמח נח על ספנה האפעכ,
בוךד ראשון ענה.
הזיל רד, פתאום נועה סמירקעס
בלעש איכות,
בוךד בודד געלט ליעטע בושקעס
לזכר חטעיות.

ואת נצרת סגור
גשמי השקעים בלילות.
ואת נצרת סגור
בחוץ בעתים קרובות...
אשמה, אחות לזכר -
מבבלים, סגורות הבקבל,
עוד אפיר חיוני
בבליות עמוסי ערעכט.

נא זכרי, רב-חובל שב אלך;
בספינה קדושת בך וישוב,
הוא וניע, יקדמת אלך,
וספור יאיר בן רב...
ועת היא סבודד יקבאט,
בטוסי עוד יקבנו עם ליל,
יאמר לך : יקדמת, סגור,
שוב אלך סור רב-חובל...

נשוטה נשוטה

מילים: חיים גורי

לחן: עממי

נשוטה, נשוטה, החוף מתרחק לו,
ילדי האובד,
גלים וכוכבת ורוח נושבת,
הליל יורד.

עוד נחזרה: - שוב נחזרה
והרוח תירעש חזקה,
ושירים יעלו מסיפון ומתורן
עוד נחזור ונשיבה נקם! -

נשוטה חבריה - נכר יעטנו
ברוח קרה.
זרים בביתנו...
אייה ספינתנו?
ארצי הסגורה!

עוד נחזרה...